

SARA SHEPHARD

PENNY

LEGJOBB BARÁTOT

RAJZOL

MIÉRT TERJENG MINDIG PUKISZAG AZ ISKOLAI SZERTÁRBAN?

MIÉRT VISELKEDI ANYA HIRTELEN OLYAN TITOKZATOSAN?

Ki karcolta rá a
padomra a

„Bogárember vagyok” feliratot?

Nem ígérte senki, hogy az ötödik osztály könnyen indul majd. Szerencsére sok minden vár Pennyre az új tanévben, például kedvenc délutáni elfoglaltsága, a Kézműves Klub, és újra láthatja legjobb barátnőjét, Violetet, miután egész nyáron nem találkoztak.

Ám Violet nagyon furcsán viselkedik, amióta visszajött a vakációról. Tanítás után nem akar találkozni Pennyvel, és kijelenti, hogy a Kézműves Klub neki már túl gyerekes, helyette minden idejét Riley-val tölti, aki a leggonoszabb lány az egész suliban. Mi rosszat tett Penny? Vajon van rá esély, hogy rendbe hozza a dolgokat?

PENNY LEGJOBB BARÁTOT RAJZOL

SARA SHEPARD

KEDVES KOKÓ!

Mrs. Hines, a Lélekbúvár tanárunk szerint, kezdhetném úgy, hogy *Kedves naplóm*, de az nekem valahogy túl csajos. Én is lány vagyok, de engem azokra a csajokra emlékeztetnek az osztályomban, akik úgy táncolnak, mintha híres TikTokerek lennének.

Igen, Riley Miller, rólad beszélek.

Riley Millerrel azóta járunk egy csoportba, mióta az „Anyamegengedte-hogy-összekenjem-magam-M&M’S-cukordrazsával” dalt elénekeltük a babaének foglalkozáson, nem mintha ezt valaha is bevallaná.

Tavaly Riley elindította a Gyurma Klubot. Biztosan ti is ismeritek azokat a kis dobozos gyurmákat, amiket bevihetünk a suliba és olyan vicces nevük van, mint például „Kreatív Harcos” vagy „Gondolkodó Erő”. Nos, Riley a szünetben mindenkivel sorba állíttatta a gyurmás tégléit és a legjobb illat szerint osztályozta őket.

De a Gyurma Klubba nem engedett be akárkit. Csak a barátait.

Így aztán a legjobb barátnőmmel, Violet Vance-szel megalapítottunk egy rivális klubot, nevezetesen a Sáros Klubot. A suli körül ugyanis mindenféle sár megtalálható. Ki gondolta volna, hogy a baseballpályán lévő sár nagyban különbözik a csúszda alatti sártól? Bárki beléphetett hozzánk, azonban a Sáros Klub sosem indult be. Ezek után mély elmélkedésbe

fogtam a körmeim alatt lévő koszról. Valószínűleg ezért járok most Mrs. Hineshoz, a Lélekbúvár tanárunkhoz.

Igazából tetszik az ötlet, hogy mindezt megírdam valakinek. Gondoltam rá, hogy anyukámnak írok, de aggódtam, ha anya ráakad erre a könyvre, majd azt hiszi, hogy kizárólag neki szól.

Aztán arra gondoltam, hogy Violetnek írok. Az órai levelezésünk is jórészt firkálgatásból áll – mi ezt szoktuk meg. És az is eszembe jutott, hogy a kisöcsémnek, Dobozos Gyümilének írom meg, de ő még nem tud olvasni, és ha tudna is, csak a Szörnyverdákról olvasna.

Végül kipattant az ötlet a fejemből. Hiszen írhatok Kokónak, a kutyámnak! Igaz, nem tud beszélni és

valószínűleg olvasni sem, és néha megeszi a tévé távirányítóját, ami miatt nem tudok aludni éjszaka.

De Kokó hűséges és kedves, és soha nem érezném magam kínosan, bármit is írnék neki. Ráadásul Kokóval közös félelmeink vannak. Mindketten rettegünk a vihartól, a tűzijátéktól, a léggömböktől és a bohócoktól. Kokó megért engem.

Úgyhogy neki fogok írni.

Örülök, hogy ezt sikerült kitalálnom.

HOGYAN RAJZOLJUK LE A LEGJOBB BARÁTUNKAT?

Kedves Kokó!

Nézd, a kutyámnak írok, vagyis neked! Milyen érzés a levelezőtársamnak lenni? Jobb, mintha a pocakodat vakargatnám, nem igaz? Talán nem, de úgy tűnt, figyelmesen hallgattad, amikor tegnap felolvastam az első naplóbejegyzésemet.

Szóval, Kokó, ma volt az első nap a suliban. Idén ötödikes vagyok, és ezzel az alsósok királyai lettünk, mi ötödikesek.

Három lehetőség van, melyik osztályfőnököt kapod ötödikben. Együtt olyanok, mint Aranyhaj három medvéje. Mrs. Dunphy túl szigorú. Ms. Letts állandóan rosszkedvű. Mr. Glenn lenne az igazán megfelelő, mert az osztályterme tele van felfújható állatokkal, egy életnagyságú Frankensteinnel, állandóan villogó karácsonyi fényekkel és egy forgó diszkógömbbel. Minden nap délután háromkor a gyerekek úgy jönnek ki Mr. Glenn osztályterméből, mintha egész tanítási idő alatt a Dave&Buster's játszóházban lettek volna. Mindenki rajong Mr. Glennért.

A szüleinket két nappal ezelőtt értesítették, melyik tanárhoz kerülünk. Én

Mr. Glenn-t akartam, de a szigorú Mrs. Dunphy-t kaptam. Anyukámmal felhívtam Violet anyukáját, mivel sem Violetnek,

sem nekem nincs saját telefonunk. Violet az utolsó napját töltötte a táborban, de Mrs. Vance elmondta, hogy Violet is Mrs. Dunphy osztályába került. Nagyon megkönnyebbültem.

Annyira hiányzott Violet! Egész nyáron táborban volt. Ez egy speciális tornatábor fent, északon, és a szabad hétvégéin a közelben lakó unokatestvéreinél szállt meg. Máskor azzal töltöttük a nyarat, hogy a garázsunkban lévő összes felesleges kartonpapírból hatalmas falfestményt eszkábáltunk, vagy híradós videókat készítettünk, időjárás-előrejelzésekkel, helyi hírekkel és reklámokkal. Ezen a nyáron megpróbáltam mindkettőt egyedül összehozni, de csak egy fél festményt sikerült befejeznem egy beluga bálnáról egy közepes méretű kartondarabon. Elküldtem Violetnek e-mailben a híradóvideóimat, és amikor sikerült néhányszor telefonon beszélünk, mindig megdicsérte. Amúgy tényleg büszke voltam a szomszédos limonádéárusokról szóló rendkívüli tudósításomra.

De még csak nem is találkozhattam Violettel a suli kezdete előtt, mert a szülei tegnap hozták haza a táborból, és aztán be kellett szerezniük az összes

iskolai felszerelését, meg pár új cipőt. Szóval nagyon izgatott lettem, amikor megláttam őt a sulis előtt, a járdán. Csakhogy a dolgok kissé zűrösen indultak.

Úgy éreztem, millió fontos dolgot kell elmondanom Violetnek. Megkérdeztem, hogy milyen volt a tábor. Violet nagyon izgatottnak tűnt.

Riley, vagyis Riley Miller? Szegény Violet. Nem is értem, miért nem említette ezt korábban. Biztos kényszeredés lehetett neki.

Violettel második osztály első napja óta vagyunk a legjobb barátnők, amikor is mindketten ugyanazt a tököt választottuk. Annyira megtetszett nekünk az a tök, hogy elhatároztuk, együtt fogjuk lefesteni.

Azóta foglalkozunk a kézművességgel. Eddig minden tanévben beléptünk a Kézműves Klubba, ahol tanítás után tartják a foglalkozásokat. Közös projekttel készülünk az iskolai Művészeti Kiállításra. És az is hagyomány nálunk, hogy megrajzoljuk egymás portréját, amit az első tanítási napon odaajándékozunk a másiknak. Tudom, butaság, mert általában az egész nyarat együtt töltjük, mégis ez egy aranyos kis figyelmesség az első napon. Violet tavalyi rajza például remekül átsegített, amikor kihirdették az új ülésrendet. Nagyon stresszeltem, nem is tudom, mihez kezdtem volna enélkül.

Egész nyáron szorgalmasan dolgoztam Violet portréján. Úgy gondoltam, hogy a valósághű ábrázolás helyett lerajzolom, milyen is Violet, mint legjobb barátnő. Még az is eszembe jutott, hogy akár a prototípusa is lehetne a „Hogyan rajzoljuk le a legjobb barátunkat?” YouTube oktatóvideónak. Íme:

1. Először is, rajzolj két nagy, vidám szemet, ami rád hunyorít, amikor valami vicceset mondasz.
2. Ezután rajzold meg a fülét, és ne felejtse el hozzátenni a fülbevalót, amit tavaly süthető gyurmából készítettetek. (Majdnem felgyújtottuk a házat, mert rosszul állítottuk be a sütőt!)
3. Aztán rajzold meg a göndör haját. Színezd az eredeti árnyalatára, ne pedig arra a színre, amire a Kool-Aid tasakos italporral próbáltatok befesteni. (Halvány rózsaszínűnek kellett volna lennie, ehhez képet élénk bugyirózsaszín lett.)
4. Gondolj a belső értékeire is, arra, ami a szemnek láthatatlan: például, mi az, amiben jó, mit gondol az élet dolgairól, és mi van a szívében!
5. Ne felejtse el összehajtani a rajzot és belül hozzáírni még néhány viccet!

Úgy hajtogattam a papírt, mint egy üdvözlőlapot. Ezeket az utasításokat az elejére írtam. Belül pedig így nézett ki a „Hogyan rajzoljuk le a legjobb barátunkat?” alkotásom:

VIOLET VANCE - a legjobb barátom!

sárga-narancssárga
haj (emlékszel?)

saját készítésű
gyurma fülbevaló

Hangja: tökéletes
hírolvasó és a Disney-
dalokat is nagyszerűen
el tudja énekelni!

Élékszel, amikor ezeket
a masnikat vettük és a kijáratnál
megszólt az összesziasztó?

Vidám mosoly! (utálja
a Sour Patch Kids
szuper savanyú gumicukrot)
(imádja az ecetes
savanyúságot!)

Szíve:
kedves, nagyon szereti
az állatokat, sohasem felejt
el a születőapokat.

Keze: Kitűnően rajzol!
(Mindkét kezével majd nem egyformán ügyes!)

Esze: jó
rejtőnyjtő,
érti
a törtszámokat
és nem téved el
az erdőben.

A legjobb extra viccek:

- Színes-gyümölcsös gabonakarikák
reggelire
- Aú!
- Eltörttem az agycsontomat!

Annyira izgatott voltam, hogy odaadhatom Violetnek. Már a járdán átnyújtottam neki, mielőtt bementünk volna az épületbe.

Sokáig nézte a rajzomat.

Aztán nem szólt semmit. Kezdtem magam furán érezni. Valami rosszat tettem? Vagy Violet megfeledezett volna a hagyományunkról? Míg végül:

Esküszöm, a rólam készült rajz gyanúsán hasonlított arra, amit Violet tavaly készített, a nyári szünet előtt. Mintha azóta ki sem vette volna a hátizsákjából.

De semmi baj. Violetnek valószínűleg nem volt ideje a táborban új rajzot készíteni. És csupán azért, mert egész nyáron külön voltunk, nem fog sokáig tartani, míg újból összeemelegszünk.

Komolyan. Ez az év nagyszerű lesz.

DOBOZOS GYÜMILÉ

Kedves Kokó!

Most néhány szót kell szólnom Dobozos Gyümiléről, bár valószínűleg tudod, ki ő. Talán a nevét is tudod. De az is lehet, hogy csak a szagáról ismered. Valahol olvastam, hogy amikor egy kutya megszagolja egy másik kutya pisijét, valójában titkos üzeneteket szagol ki belőle – olyan üzeneteket, amiket csak a kutyák értenek. Valószínűleg csak ilyenekről van szó, mint: *Szia és Elcsentem egy szelet pizzát, meg Szeretek fenekeket szaglászni*, de mi van, ha sokkal fontosabb dolgokat üzengettek ti egymásnak? Fogadok, hogy a kutyák titokban nagyon bölcsek.

Na, mindegy. Dobozos Gyümilé a kisöcsém. Négy éves. Az igazi neve Noah, de senki sem hívja így.

Ám ennél többről szól a történet. Tudod, Dobozos Gyümilé gyakran megbetegszik... mégpedig egy krupp nevű betegségben szenved.

Ha kruppos vagy, előfordul, hogy hirtelen nem kapsz levegőt. Általában az éjszaka közepén kezdődik, és a szülők bizony nem sok mindent tehetnek, kivéve, hogy elvisznek a sürgősségre – különösen, ha pánikba esel, mint Dobozos Gyümilé. Legtöbbször a szüleim mindketten menni akarnak, így engem is elrángatnak magukkal.

Eleinte igazi kaland volt hajnali háromkor ébren lenni, de a sürgősségi osztály nagyon hamar unalmassá vált.

Dobozos Gyümilé mindig nagyon zaklatott volt. Ijesztő, milyen nehezen kap ilyenkor levegőt. De úgy tűnt, az orvosok és a nővérek egyáltalán nem aggódnak miatta. Néha még az is eltartott egy darabig, amíg benyitottak a vizsgálóba. Sosem értettem, miért nem próbálnak meg mindent megtenni, hogy segítsenek rajta.

Amíg az orvosokra vártunk, Dobozos Gyümilevet csupán egyetlen dolog nyugtatta meg, ha a nővérek gyümölcslevet hoztak neki. Ez elterelte a figyelmét arról, milyen nehezen jut levegőhöz. Varázslatos hatása volt. Dobozos Gyümilé olyan gyakran kapott kruppos rohamot, hogy eljutottunk arra a pontra; hogy amint beléptünk a sürgősségi ajtaján, a nővérek és az orvosok felkiáltottak:

Az orvosok elkezdték Dobozy Gyümilének hívni, és egy idő után már mindenki így hívta a kórházban. Az öcsém pedig imádta, hogy ilyen különleges neve van. Így aztán nyár elején, az óvodai beíratáskor fontos döntést hozott.

Na, szóval. Ma reggel elvittük Dé Gyümilét az oviba. Ez nem mindig egyszerű. Ma reggel különösen nem volt az. Nekem második tanítási nap volt a suliban és korán oda akartam érní, hogy még az órák előtt beszélhessek Violettel. Tegnap annyira lefoglaltak minket az első napi dolgok, hogy alig tudtunk

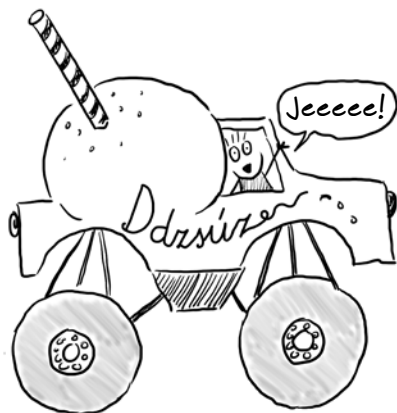
váltani pár szót. És sulis után Violet azt mondta, hogy nem tud átjönni hozzánk.

De reggel Dé Gyümilé egyre csak húzta az időt. Vagy mondhatnám úgy is, hogy a kerekeit.

Tudod, Dé Gyümilé imádja a Szörnyverdákat és az egyik kedvenc játéka, hogy úgy tesz, mintha híres verdasofőr lenne. A saját Szörnyverdáját Dzsúznak nevezte el.

Akárhogyan is, az öcsém minél tovább játszik Dzsúzzal, annál később érünk vele az oviba. És mivel anya engem csak

utána tesz ki, ez azt jelenti, hogy én még később érek a suliba.

Amikor végre az óvodához értünk, Dé Gyümilé sírni kezdett, mert a verdasofőrök nem járnak oviba. Anya erre a lábánál fogva húzta ki a kocsiból. Ezután az öcsém eljátszotta a „Döglött Mosogatórongyot”, vagyis ledobta magát a földre.

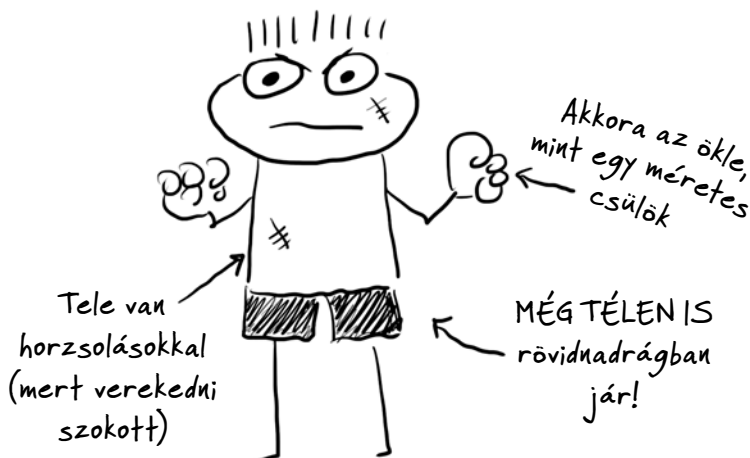
Ekkor már igazán nagy késésben voltam. Határozottan elszalasztottam a lehetőséget, hogy a sulis előtt beszélhessek Violettel. Szerintem pont MOST csengettek be.

Elképzeltem, ahogy az osztályom bemegy az épületbe és a folyosón beteszik a holmijukat a szekrényekbe. Én meg lemaradok mindenről. Mert mi van akkor, ha már az első héten dolgozatot írunk? Mi lesz, ha Mrs. Dunphy fontos bejelentést tesz, ami

meghatározza a tanév hátralévő részét – például, hogy ki hova fog ülni, vagy kivel fogunk párban dolgozni a projektekben? Violettel akartam párban lenni, de ha elkésem, azzal kerülök össze, aki marad. És lehet, hogy nem az aranyos Maria Mendes vagy Charlie Grove lesz az, hanem valaki, aki nem fogja elvégezni a feladatát. Például Liam Klauss, aki padok hátulját rugdossa. Vagy Sarah Philips, aki egy stréber és mindent egymaga megcsinál, de ha a tanárom ezt megtudja, nekem egyest ad.

Vagy Rocco Roman. Ó, nem! Mi lesz, ha Rocco Romannel kerülök párba?

ROCCO ROMAN

Mire Dé Gyümilé megnyugodott és anya visszatért a kocsihoz, én már reszkettem. Egy pillantást vetett rám, aztán a szája elé kapta a kezét és alig győzött megnyugtatni, hogy minden rendben lesz. Valahogy nem tudtam neki elhinni.

Nem emlékszem az iskolába vezető útra, csak arra, hogy elkezdett esni az eső, és anyukám elővette a csíkos esernyőt, hogy bekísérjen a kapun. Azt mondta, talán jobb lenne, ha szusszannék egyet, mielőtt bemegyek az osztályterembe.

Emlékszem, ahogy a nedves sportcipőm talpa csattog a viaszos padlón, míg végigmegyek a folyosón. Emlékszem, hogy Violettel összenézünk az osztályterem ablakán keresztül, aztán a barátnőm elfordítja a fejét.

És végül emlékszem, hogy Mrs. Hines irodájában lerogyok a székre.